முரசொலி பாசறை

கற்றுத் தெளிவோம் கலைஞரின் இயக்கவியல்!

■ நீரை.மகேந்திரன்

ஓவியம் : ரவி பேலட்

கலைஞரின் காலம் குறித்து, அறிந்துகொள்வதற்கு முயற்சிக்கையில், 1977-ஆம் ஆண்டு தேர்தலுக்குப் பின்னர், 1989-ஆம் ஆண்டு தி.மு.க. மீண்டும் ஆட்சி அமைக்கும் வரை, சுமார் 13 ஆண்டு காலம் அவரின் அரசியல் முடக்கம் இருந்ததாக ஒரு மாயத் தோற்றத்தை சிலர் உருவாக்கியுள்ளதை வாசிக்க முடிந்தது.

தனது இறுதிக் காலம் வரை தொடர்ச்சியாக ஆற்றலுடன் இயங்கிக் கொண்டிருந்த கலைஞர், அந்தக் குறிப்பிட்ட காலகட்டத்தில் வெளிப்படுத்திய ஆற்றல் அணுத்துகள்களுக்கு நிகரான வீச்சினைக் கொண்டிருந்தது. ஆனால், போலியான வரலாற்றுக் குறிப்புகளைத் தொடர்ந்து பேசி வருபவர்களுக்குத் தரவுகள் அச்சம் தரலாம்.

நெருக்கடி நிலை காலத்துக்குப் பின்னர், 1977-ஆம் ஆண்டு தேர்தலில், சட்டமன்றத்துக்கான ஆட்சி அதிகாரத்தினை கழகம் பெறவில்லை என்றாலும், மத்தியில் ஜனநாயகம் வென்றதாக தொண்டர்களுக்குக் கடிதம் எழுதினார். ஜனநாயக வெற்றியைக் கொண்டாடும்படியும் அழைப்பு விடுக்கிறார். அதனால், தேர்தல் வெற்றி தோல்விகள் அவரை நிலைகுலைய வைத்ததில்லை என்பதைப் புரிந்து கொள்வது எளிது. அதேநேரத்தில், அதன் பின்னர் அவரிடமிருந்து வெளிப்பட்ட பேராற்றலே கற்றுக் கொள்ள வேண்டிய பாடமாக உள்ளது.

மீண்டும் எழுந்த தேசிய அரசியல்

தேசிய அரசியலின் செல்வாக்கைத் தளர்த்தி, மாநிலக் கட்சிக்கான வரலாற்றை எழுதுகிறது கழகம். ஆனால், 1977-ஆம் ஆண்டு உருவான தேசிய அரசியல் சூழல், அப்போது எம்.ஜி.ஆருக்குச் சாதகமானது. நாடாளுமன்றத்துக்கு ஒரே ஓர் உறுப்பினரை மட்டுமே கழகத்தால் அனுப்ப முடிந்தது.

தேர்தல் தோல்வியை முன்வைத்து, கழகத்திலிருந்து கலைஞர் விலக வேண்டும் என அழுத்தங்கள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. ஒரு கையெழுத்து இயக்கத்தையே நடத்தியுள்ளனர். அவரைச் சுற்றிப் பின்னப்பட்ட அவ்வளவு சூழ்ச்சிவலைகளும், தமிழ்நாட்டு வரலாற்றில் இருந்து கழகத்தை அப்புறப்படுத்தக் கொடுக்கப்பட்ட அழுத்தங்கள் என்பதை வரலாறெழுதிகள் குறிப்பிடத் தவறியவை.

ஆனால், நிகழ்ந்தது என்னெவெனில், தி.மு. கழகத்தில் இருந்து கலைஞரை நீக்க வேண்டும் என விருப்பப்பட்டவர்கள்தான் வெளியேற நேர்ந்தது. ஏனெனில் தொண்டர்கள் கலைஞரின் பக்கம் நின்று இருந்தனர். **‘காத்திருக்கிறேன், கண் பூத்துப் போகும் வரையில்’** என அவர்களுக்குக் கடிதம் எழுதினார் கலைஞர்.

1969-ஆம் ஆண்டுகளில் கழகத்தின் தலைமைக்கு ஏற்பட்ட போட்டியையும் நெருக்கடிகளையும் வென்று, தனது ஆளுமையை நிரூபித்தவர் கலைஞர். ஆனால், 77-ஆம் ஆண்டுகளில் கொடுக்கப்பட்ட அழுத்தம், பல சூழ்ச்சிகளைக் கொண்டதாக இருந்தது. அவற்றைச் சமாளித்து வெளிவந்ததுதான் அவர் ஆற்றலுக்குச் சான்று.

முக்கிய நிர்வாகிகள் கழகத்திலிருந்து விலகியதால் ஏற்பட்ட சலசலப்பு, அதன்பின்னர் அவர் மீது பொய்வழக்குகளால் கொண்டுவரப்பட்ட விசாரணை கமிஷன், இவ்வளவு சங்கடங்களுக் கிடையே சட்டமன்ற ஜனநாயக நடவடிக்கைகள் என அவர் தொடர்ந்து இயங்கிக் கொண்டே இருக்கிறார்.

வழிநடத்திய கலைஞர்

உதாரணமாக, இந்தித் திணிப்பு விவகாரத்தை எடுத்துக் கொள்ளலாம். 1967-ஆம் ஆண்டில் அரசு அலுவலகங்களில் இந்தி மொழியைப் பயன்பாட்டுக்குக் கொண்டுவர வேண்டும் என அப்போதைய பிரதமர் மொரார்ஜி தேசாய் முயற்சி செய்தார். அதை ஏற்றுக்கொள்ளும் மனநிலையில்தான் எம்.ஜி.ஆர் அரசு இருந்தது. ஆனால், எதிர்க்கட்சித் தலைவர் என்கிற முறையில், அதற்கு எதிராக மிகப்பெரிய சட்டமன்றப் போராட்டத்தை முன்னெடுத்தார் கலைஞர்.

1979-ஆம் ஆண்டில், இட ஒதுக்கீடு சட்டத்தை நீர்த்துப்போகச் செய்யும் வகையில் பொருளாதார அடிப்படையிலான இட ஒதுக்கீடு முன்வரவு சட்டமன்றத்தில் முன் வைக்கப்படுகிறது. 70 ஆண்டுகாலச் சமூகநீதிப் போராட்டத்தில் மிகப்பெரிய பின்னடைவை உருவாக்கக் கூடியது என, அதற்கு எதிராக மிகச்செறிவான போராட்டங்களை நடத்துகிறார்.

அப்போது சட்டமன்றத்தில் கலைஞர் ஒரு மணி நேரம் பேசினால், அவருக்குப் பதில் அளிக்க அமைச்சர்களுக்குப் பலமணி நேரம் தேவைப்பட்டது என்கிற நெருக்கடியை உருவாக்கினார்.

அவதூறுகளுக்கு எதிராக

சட்டப் போராட்டம், சட்டமன்றப் போராட்டங்கள் மட்டுமல்ல, அவருக்கு எதிராகச் சமூக வெளிகளில் தொடுக்கப்பட்ட அவதூறுகளுக்கு எதிராகவும் அவர் ஒருவரே போராடியதைப் பார்க்கலாம். அவரைத் தாக்குவதற்காகவே பத்திரிகைகள் வளைக்கப்பட்டன. புதிய பத்திரிகைகள் தொடங்கப்பட்டு, அதில் தொடர்ந்து அவரைப் பழித்துச் செய்திகள் வந்தன.

1980-ஆம் ஆண்டு நாடாளுமன்றத் தேர்தலில் தி.மு.க. கூட்டணி மொத்த தொகுதிகளையும் வென்றது. அதுபோல், அப்போது நடைபெற்ற சட்டமன்றத் தேர்தலில் கழகம் வெற்றி பெற வேண்டியது. ஆனால், சில சூழ்ச்சிகளால் வெற்றிபெற முடியவில்லை. அந்தச் சூழலை **‘ஒரு மகத்தான தவறு’** என ‘நெஞ்சுக்கு நீதி’யில் குறிப்பிடுகிறார் கலைஞர்.

அரசியல், மக்கள் வாழ்க்கையில் மாற்றங்களை உருவாக்க வேண்டும் எனில், ஒரு தலைவன் எப்போதும் இயங்கிக் கொண்டே இருக்க வேண்டும்.

1981-ஆம் ஆண்டில் இலங்கைத் தமிழர்களின் மீதான தாக்குதல்களுக்கு எதிராக, தமிழ்நாட்டில் மிகப்பெரிய போராட்டத்தை நடத்தியது கழகம். தடையை மீறி, மறியல் போராட்டத்தை நடத்தி சிறைச் சென்றார் கலைஞர். கைது செய்யப்பட்டு 15 நாட்கள் சிறையில் அடைக்கப்பட்டார். உணர்ச்சிப் பெருக்கில் பல தொண்டர்கள் தீக்குளித்தனர். அவை உணர்வுபூர்வமான நாட்களாக இருந்தன. இந்தப் போராட்டம் செப்டம்பர் மாதம் நடந்தது எனில், அடுத்த நான்கு மாதங்களில் தமிழ்நாட்டையே முடக்கிய ‘திருச்செந்தூர் நடைப்பயண’ப் போராட்டத்தினை முன்னெடுத்தார்.

திருச்செந்தூர் கோயிலில், அறநிலையத்துறை அதிகாரியின் மர்ம மரணத்துக்கு நீதி கேட்டு 1982-ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி மாதம் தொடங்கிய நடைப் பயணப் போராட்டம், தென் தமிழ்நாட்டில் மிகப்பெரிய உணர்ச்சி அலைகளை உருவாக்கிய போராட்டமாக இருந்தது.

1983-ஆம் ஆண்டு, ஜூலை மாதத்தில் ஈழத் தமிழர்களுக்காக மிகப் பிரமாண்டமான ஊர்வலத்தை நடத்தினார். அதே காலகட்டத்தில் ஈழத் தமிழர் போராட்டத்துக்காக கலைஞர், பேராசிரியர் ஆகியோர் தங்கள் எம்.எல்.ஏ. பொறுப்புகளைத் துறந்தனர். அந்த ஆண்டில் மட்டும் இரண்டு முறை சிறை நிரப்பும் போராட்டங்கள் நடைபெற்றன. 50 ஆயிரத்துக்கு மேற்பட்ட கழகத்தினர் சிறை சென்றனர்.

அலைகளை உடைத்த தலை

1984 - ஆம் ஆண்டு சட்டமன்றத் தேர்தல் களம் மிகப்பெரிய அனுதாப அலையை உருவாக்கி இருந்தது. தி.மு.க உயிரோட்டமாக இருந்தும் எதிர்க்கட்சியாகவே அமர முடிந்தது. ஆனால், சட்டமன்றத்துக்கு எழுந்த அனுதாப அலை, அடுத்த இரண்டு ஆண்டில் அறிவிக்கப்பட்ட உள்ளாட்சித் தேர்தலில் வேலை செய்யவில்லை.

1986-ஆம் ஆண்டு உள்ளாட்சித் தேர்தலில் கழகம் புது பலத்துடன் எழுந்து நின்றது. நகர சபை தேர்தல்களில் 97 இடங்களில் 63 இடங்களைத் தி.மு. கழகம் கைப்பற்றியது. நகரப் பஞ்சாயத்துத் தேர்தல்களில் 217 இடங்களிலும், பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர்கள் தேர்தலிலும் தி.மு.கழகமே முன்னணியில் இருந்தது. இப்படியாகக் கட்சியின் உயிரோட்டத்தையே தனது மூச்சாகக் கொண்டு செயல்பட்ட தலைவராக எழுந்து நின்றார் கலைஞர்.

ஆட்சியில் இல்லாத போதும் இந்திக்கு எதிரான மிகப்பெரிய போராட்டங்கள், அநீதி சட்டங்களை எதிர்த்து கண்டன முழக்கம், ஆர்ப்பாட்டம், பேரணி, ஒன்றிய, மாநில அரசியலுக்கு எச்சரிக்கை என ஒவ்வொரு நாளும் மக்களின் கவனத்தை ஈர்த்தவராக, தொண்டர்களை இயக்கியவராக இருந்தவர்.

எம்.ஜி.ஆரின் ஆட்சி என்பது 1977 -ஆம் ஆண்டு ஜூன் 30-ஆம் தேதி தொடங்கி அவர் மரணம் அடையும் வரை 1987-ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் 24-ஆம் தேதி வரை நீடித்தது. அந்தப் பதினோரு ஆண்டுகளும் 1987 க்குப் பிறகு 1989 வரையிலான இரண்டு ஆண்டுகளும் தமிழ்நாட்டின் வரலாற்றில் மிகப் பெரிய தேக்கத்தை உருவாக்கி இருந்தன. ஆனால், மிகப்பெரிய அலை இருந்ததாகக் கூறப்படும் எல்லாவற்றையும் உடைத்து கழகத்தை உயிரோட்டமான இயக்கத்தில் வைத்திருந்தவர் கலைஞர்.

அரசியல், மக்கள் வாழ்க்கையில் மாற்றங்களை உருவாக்க வேண்டும் எனில், ஒரு தலைவன் எப்போதும் இயங்கிக் கொண்டே இருக்க வேண்டும். அந்த இயக்கவியலை கலைஞரிடமிருந்து கற்றுக் கொள்வது நம்மை வழிநடத்தும்.

திராவிட இயக்க இதழ்கள் - மாலைமணி!

1949-ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் 17 அன்று திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தொடங்கப்படுவதற்கு முன், அதற்கான பூர்வாங்கப் பணிகள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தபோது கழகத்துக்கென்று ஓர் ஏடு இல்லையே என்ற குறை, பேரறிஞர் அண்ணாவுக்கு இருந்தது. அதைப் போக்கும் வகையில், சுயமரியாதை வீரர் டி.எம்.பார்த்தசாரதி என்பவர், சென்னை மண்ணடி முத்துமாரி செட்டித் தெரு என்ற முகவரியிலிருந்து 1949-ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் முதல் வாரத்தில் ‘மாலைமணி’ என்ற நாளேட்டைத் தொடங்கினார். அதற்கு ஆசிரியராக அண்ணா இருந்தார். பிறகு, பல்வேறு காலகட்டங்களில் நாவலர் நெடுஞ்செழியன், கே.ஜி.இராதாமணாளன் ஆகியோர் இருந்தனர். இதழ் வெளிவந்து, சில ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு நஷ்டம் ஏற்பட்டதால் நின்றுபோனது.

சில ஆண்டுகள் கழித்து, பி.எஸ்.இளங்கோ என்ற கழகத் தோழர் ‘மாலைமணி’யை வார இதழாக அரசு அனுமதி பெற்று நடத்தினார்.

அந்த இதழ் 1 X 4 என்ற டெம்மி சைஸ் அளவில் 16 பக்கங்களுடன் முழுக்க முழுக்கத் தலைவர்களின் உரைவீச்சுகளை மட்டுமே தாங்கி வந்தது. ‘அறிஞர் அண்ணா அவர்களின் ஒரே ஒரு பேச்சை மட்டுமே வாரா வாரம் வெளியிட்டதால், 50 ஆயிரம் பிரதிகள் விற்றன’ என்று என்.வி.கலைமணி என்பவர் தனது **‘இதழியல் கலை அன்றும் இன்றும்’** என்ற நூலில் பதிவு செய்துள்ளார்.

மேலும் அவர், ‘அண்ணா அவர்கள் பேச்சை நேரில் கேட்டு இன்புறுவது போல, கட்சித் தோழர்களும், தலைவர் அவர்களே என்று அண்ணா பேச ஆரம்பித்ததிலிருந்து, அவர் முடிக்கும் வரையுள்ள பலதரப்பட்ட கருத்துகளைக் கட்சிக்காரர்கள் ஒருசேரப் படிக்கும் ஒரு வழக்கம் இருந்தது என்கிறார்.

நாளிதழாக வந்தபோது இதழின் பெயருக்குக் கீழே ‘திராவிடர் தமிழ்த் தினசரி - கருத்திதழ்’ என்ற வரியைத் தாங்கி வந்தது குறிப்பிடத்தக்கது.

:ப்ளாஷ்பேக்

தலைவருடன் சிறை!

கழகம் களம் கண்ட இந்தித் திணிப்பு எதிர்ப்புப் போராட்டத்தில, முத்தமிழறிஞர் கலைஞர் அவர்களுடன் என் தாத்தா திருமால் அவர்களும் பங்கேற்றுப் போராடியுள்ளார். 1953-ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற மும்முனைப் போராட்டத்தில், கலைஞர் தலைமையில் நடைபெற்ற கல்லக்குடி ரயில் மறியல் போராட்டத்தில் கலைஞருடன் என் தாத்தாவும் சிறை சென்றார். சிறையிலிருந்து விடுவிக்கப் பட்ட பிறகு, இந்தப் படம் எடுக்கப்பட்டது. என் வீட்டை இன்றைக்கும் அலங்கரிக்கும் புகைப்படமாக இந்தப் படம் விளங்குகிறது.

பூபாலன்

-பூபாலன், மணப்பாறை, திருச்சி மாவட்டம்.

இது போன்ற அரிய புகைப்படங்களை சிறுகுறிப்புடன் எங்களுக்கு அனுப்புங்கள். அலைபேசி எண் அவசியம். அனுப்ப வேண்டிய முகவரி : அன்பகம், 614, அண்ணா சாலை, தேனாம் பேட்டை, சென்னை-600018. வாட்ஸ்அப் எண் : 90033- 24473 மின்னஞ்சல் youthwing@dmk.in

கருவூலம்

ஓய்வறியா சூரியன்!

1951-ஆம் ஆண்டு தொடக்கத்தில், ‘பிரச்சாரம்’, ‘பொதுக்கூட்டம்’, ‘நாடகம்’, ‘மாநாடு’ எனத் தொடர் பணிகளால் ‘ப்ளூரசி’ நோயால் பாதிக்கப்பட்டார் கலைஞர். ஓராண்டு காலம் ஓய்வெடுக்க வேண்டும் என மருத்துவர்கள் எச்சரிக்கை செய்தனர். கலைஞரை சந்தித்து நலம் விசாரித்த அறிஞர் அண்ணா, கலைஞர் பூரண நலம்பெறும் வரை, ஓராண்டு காலத்துக்குப் பொதுக்கூட்ட நிகழ்ச்சி களுக்கு அழைக்க வேண்டாம் எனத் ‘திராவிட நாடு’ இதழில் அறிவிப்பு வெளி யிட்டார். மருத்துவர்களின் அறிவுரை, அண்ணாவின் வேண்டுகோள் ஆகிய வற்றை மீறி, ஜூலை மாதத்தில் இருந்தே மீண்டும் பழைய வேகத்தில் இயங்கத் தொடங்கினார் கலைஞர்.

திராவிடத்தால் வாழ்கிறோம் 293

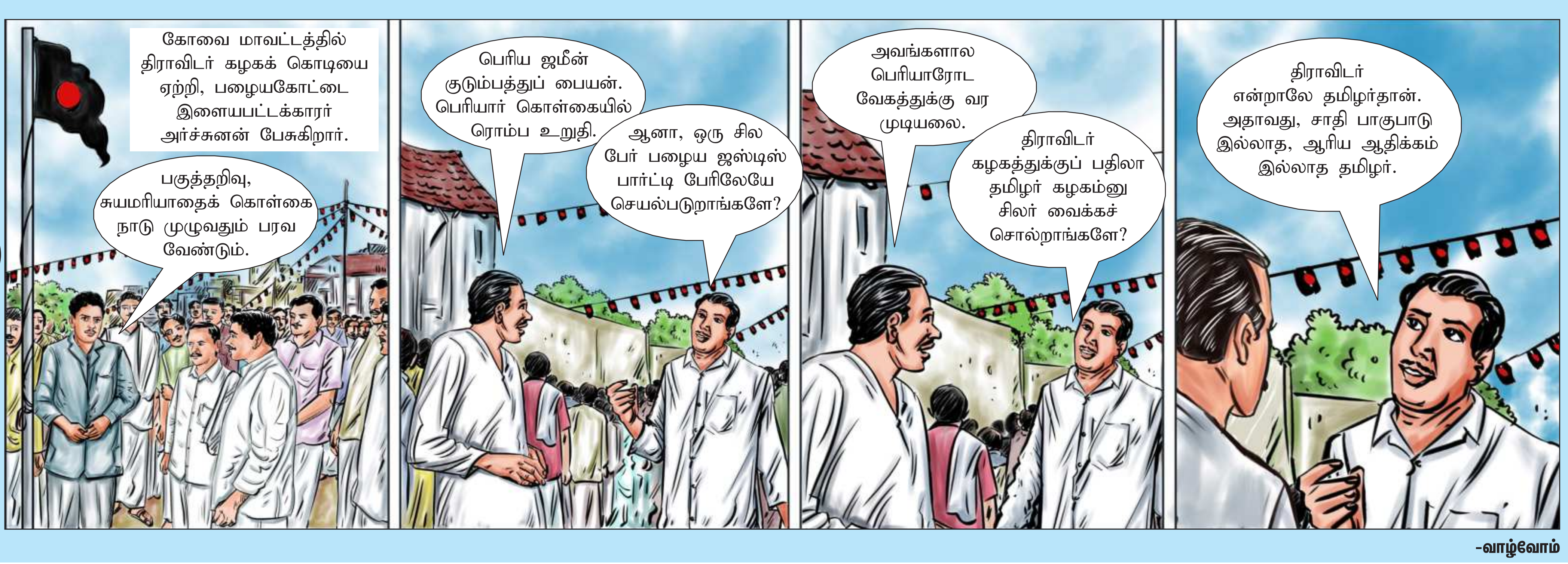

எழுத்து : கோவி.லெனின்
ஓவியம் : கி.சொக்கலிங்கம்

-வாழ்வோம்

Published and Printed by Karthikeyan Shanmugasundaram On behalf of Murasoli Trust at Murasoli Achagam, No:180, Kodambakkam High Road, Chennai - 600 034 Editor : Karthikeyan Shanmugasundaram Regn. No.7436, TN/CH (C) 261/21 - 23 RNI No.1244/57 WPP.No.TN/P.M.G. (CCR) W.P.P. 355/21-23. Phone : 28179191, 28179131